

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-uteza 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Velkonočné oblievanie.

Hor'sa bratia ...!

Hor'sa bratia! hor' do boja!
Nik nám nedá už pokoja!
Nedajme sa dlho mučiť,
Zavolajme im už raz: čít!

Či sme zvery, ači skaly?
By nás oni pošliapali?
Či sme my nie takí ľudia,
Ako aj tí, čo nás mučia?!

Trpezliví sme dost boli
Predsa sme im nie povôli!
Čože máme teraz robiť
Akože ich už ukojíš?!

Ukojíš sa tí nedajú,
Vykoreníš cieľia pravdu,
Ktorá im vždy oči kole
A prináša hrozné bóle.

Vykoreníš cheú tú vieru
Čo jedine vedie k cieľu!
To jediné potešenie,
Čo náš smútok rozoženie!

To už bratia nedovoľme,
Bárs čo inšie, ale to nie!
Svedomia sa nám to týka,
Život náš chce táto dýka!

Do boja sa berme bratia!
Nech sa nám z pred očí ztratia,
Naši kati preukrutní,
Liberáli, židia čudní.

Do boja sa berme rýchlo,
Aby nám to dobre išlo!
Zbrojom našim nebude meč,
Predsa všetci utečú preč!

Utečú pred križom našim,
Pred práporom týmto svätým:
Len sa držme všetci spolu
A dúfajme pevne v Bohu!

Víťazstvo nám nevystane,
Pomoc Božia nás zastane,
Uchytíme im prestol my,
Nebudú už viac nad nami.

A. F.

42:58, z každého zlatého na spoločné výdavky určeného takto stojíme oproti Rakúsku. Nech si dobrý pozor dajú Rakušania, aby so svojimi vysoko vyšvihnutými žiadostami miesto 42 nehabli do — 48!

O Adlerovi, o tom hrdinovi z Malých Šarlúh znie povest', že on nepozbavil sa života, lež že ho len preč odpratali, aby sa pred súdom neprezradil. Obhľadáča aspoň nevolali k nemu po jeho domnej samovražde.

Či by nebolo dobre na riečicu skúmania hodiť túto žartovú povest', čo a jako je vo veci?

Z kých pozostáva liberalismus uhorský? Na tú otázku my nedáme odpovede, nech mlúvia nemé písmeny:

Siebenlist
Svatič
Aleš Bokroš
Fehérváry
Tarnócy
Bartal
Gusto Pulský
Tisa
Súľovský
Miklós
Fraňo Pulsky
Karol Pulsky.

Vefa úskokov je pri vojsku; žiaľbohu, že minister obrany nepatrí medzi nich. On nielen že nechce uskočiť, ba ani s palicou sa nedá odohnať z jeho miesta.

Velmi dobrý znak je to, že sa už ku stolicám obrátila vláda, aby jej dôveru hlasovali, po toľkých násilenstvách a neprijemných prekvápeiach. Lebo

vsak u nás doposiaľ ešte každá vláda medzi- hlasovaním tej najohromitejšej dôvery buchla.

Pán Fehérváry bol na súboj vyvolaný od generála Huberta, on ale neprijal vyvolanie, pretože vraj Hubert je mu služebno podriadený.

Tak sa zdá, že o ritínskej statočnosti mienka i u vojska sa už počína rozehádzať.

Tu máš vojsko. Schovaj si to.

Ale čačano vyzierame !!

Potvrdenie Luegera v hodnosti mestanostu je už celkom isté. Darmo sa namáhajú židáčkovia, nepodari sa im už viac Veličenstvo k tomu nakloniť, aby ich vôľa bola do ohľadu braná.

Lebo však načo by bolo právo slobody ľudu ústavnému, keby ono ani hore do ohľadu brané nebolo.

Chvála Bohu, že sme ešte na toľko nepokročili.

Uhorsko nemá žiadnej, ani tej najmenšej námietky proti Luegerovi. Ba s radosťou ho zavítame i čo hosťa u nás. A ktorí nie, to sú ani neni pôvodní občania Uhorski, lež koluje v ich žilách krv Abraháma, Jakuba, Isaka a Habakuka!

Jestli len jedného Morica Konkóba vo Viedni trochu móres naučia, hneď vrešia peštianske kóšerové noviny: *Prenasledovanie Uhrov vo Viedni.*

A ten škrek sa ťahá i cez päť-šesť strán v rozličných úvodných článkoch.

Škoda je, tak veľmi hrdlo si napínať, pretože to každý vie, že riadneho občana uhorského i švagrovci rakúski vďačne vidia medzi sebou a priateľsky s nim zachádzajú.

Zednári sa usniesli, že od veľ i pri volbách chcú verejnejšie pokračovať.

Jakby veru ani dovčul neboli účasť brali: Pulskovci, Vekerlovci, Tisovci, Percelovci!

Chýrnik.

Predivný je tento terajší rok.

Kolki politickí nadherníci zostali celkom mrtvými.

*

Kňazi ale pomáľy počínajú chládko navštevovať.

Do terajšku ešte len desať je ich do žalára odsúdených.

*

Musíme uznať, že sme ešte ďaleko od Bismarkových časov nemeckých, No ale však čo sa vleče, že neuteče.

*

Priklad Krestana a Herkó Pátra tak oduševnil vládu, že, ona bude vydávať týždenníky a to k tomu v troch rečách.

*

Poriadok pri civilných matrikách je výborný. Len tí prepíati ľudia keby mu toľko nehrešili.

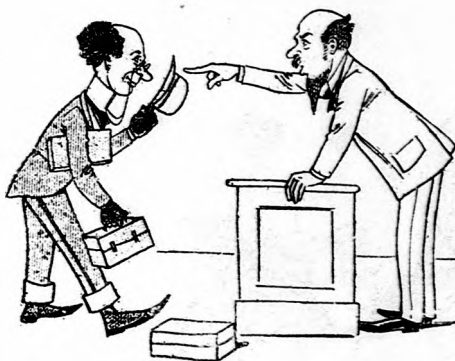
*

Kto chce mať krivý nufák, nech sa dá recipovať. Hovorí sa totižto, že krivý nos a recepcia: sú brat a sestra.

*

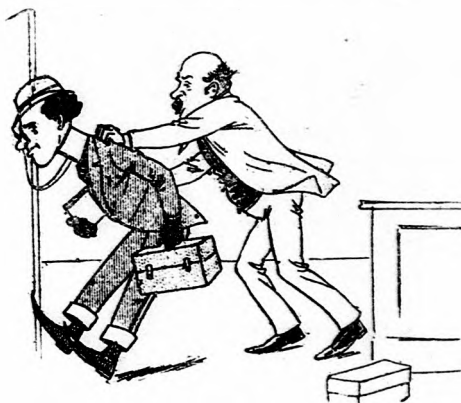
Dobrodružstvo jednatela.

1.

Mal som to šťastie, ja cestujem v súkne. Kade ste sem vošiel, pakuje sa tade !!

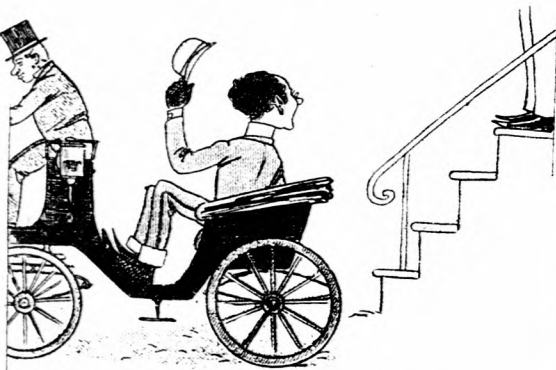
2.

Ale, však tovar pozreť, v tom zlého nenie nič! Oh vy kujon bezočivý; nepotrebujem ja bič.

Vyhodia ho, a letí dolu jako hruška.

Preto ale hnevu nenie v ňom ani troška.

Myšlienky.

Hovori sa, že veľa, ač grba husi i sviňu pre vládze. Ale s čímže vie prevládať tá slabá hus tú proti nej ohromitú a presilnú sviňu?

A s čím premáhajú tí noví občania, tých pôvodných občanov? Tiež so síkaním a gáganím.

Predsa len náramne sa zehatrnul národ náš, že i s takým ledajakým a málovyznamným zbrojom sa dá prevládať.

Je síce pravda, že židia i Jerichov s hukom a vreskom vymohli.

Prečo by nemohli to previesť i v Budíne, ktorého obyvatelia už i tak sú tam len dočasne.

Či sa lev tiež nefaká kikirikania kohútovho?

Či je to snáď päťová smelosť?

Ani za nič si to nemysli!

Len jeho slych je pricitlivý (fajnový) k tomu, aby takému hlasu cez dlhší čas vystavený bol.

Pravdomluvný Fráter.

Básnik je taký, jako krajčír: dľa miery pracuje.

Mnohí ľudia sú zlým hodínám podobní; popravy sú potrební.

Pokoj zaľúbeného je moru podobný: vždy sa búri a kláti.

Vino je také, jako husle: čím je staršie, tým je ono lepšie.

Zaľúbený je taký, jako úžerník: nenie k nasýteniu.

Keď nebude vinohradov; nebude ani filoxery.

Keby Boh židov nie čo bič a korbáč na ľahkomyselné národy upletený bol zachovával cez uplynutých 6000 rokov; už by bol dovčul dovolil, aby židia svoju vlasť mali.

Kusy zrkadla.

Peniaze aj po suchu vedia preč od človeka plávať.

*

Je to čudná a podivu hodná vec, že o blahobytu nechce ani boháč uprimne známosť vziať.

*

Mnohí železníci viac sa boja ohňa, nežli daktorý kupec na drevo.

*

Keby krajčíri nenavymýšľali tolkorakosť v rúchu; o mnoho stálejšie a vernejšie by boly ženy.

*

Hm! Že za starých časov ináč sa krútil s ľudmi svet!-To je prastará reč!

*

Mnohí ľudia času hrešia; a veď čas je celkom nevinný. On pekne príde, a zas i uplyne.

*

Zaľúbení vždy len toho futujú, kto je zaľúbený.

Policaj Ugron.

— Co-že vy kradnete, uhlie, petroleum? pakujte sa na odpočinok!!
— Ale však i vo Viedni to tak činia.
— Kto kradne, ten aj vo Viedni je kminom.

— ❧ — Anekdoty Herkó Pátra. ❧ —

Trocha prineskoro.

Už si slyšal, jak sa vyrovnáva tento sporiadateľ pohrábov?

Veru znamenito. Keď umrem, uňho nakúpim všetky potrebné veci.

Ale mu dal.

Rychtár: No Janko Palček, či je to pravda, že ste ma vy oslom nazval nad všetkých somárov, ktorí sa len nachádzajú v tejto krajine?

Veru netajím a uznávam, že sa to stalo.

Rychtár: A k tomu ešte i pismo ste o tom vystavil?

To už nie, lebo i bez písma to každý uveril.

Nové remeslo.

Učiteľ: Jaké zamesknanie má tvoj otec?

Chlapec: Kunštovný stolár je on.

Učiteľ (k druhému): A tvoj?

Chlapec: Kunštovný maliar.

Učiteľ: A tvoj Blau?

Blau: Mhōj hotiec jhe k kunštovný vinár.

Protiva.

Jedon figliarsky kunštár v divadle hral jednúe kráfa, a tak zle mu to vypálilo, že pískali pskali naňho.

Na druhý deň hral obuvníka, a jeho hra sa tak páčila obecenstvu, že mu čapkali a ho éljenovali. Jedon súdruha mu povedal: Z toho zrejmo je, že kráfa si hral len obuvnícky, obuvníka ale po kráľovskyy.

Kto je lepšie zaopatrený na pôst.

Jedon farár šiel cez svoju spižiarnu (špajzu) s organistom; a ukazuje mu tam rusov, maslo, tvaroh, ratkev atď., reknúe: pravda som dobre zaopatrený k pôstu.

Načo mu rector odvetí: Ja som lepšie zaopatrený k pôstu, ponevác moja spižiarna je prázdna.

Vo škole.

Učiteľ: Čo urobí kupec, keď nakúpim tovaru za 12 zlatých, a položím mu na stól 15 zlatých?

Chlapec: Teší sa.

B e s e d n i c a.

Cisar Josef II. a tučný hostinský.

Cisar Jozef si veľmi všimal mimoriadne neobyčajnosti. Dvorníci mu pošepli, že v Kláštore býva jedon hostinský, ktorý 5 metrických centov váži.

Cisar Jozef sa vyslovil, že tohoto elefanta osobne si opozre.

Hneď dal zapriať a šiel do Kláštora hostinského Hoffmana opozreť.

Hostinský vidiac vo svojom dome toho vysokého hosta, motal a krútil sa, i to zabudol, či je on chlapec alebo dievča.

Cisar nevedel dostatečno obdivovať ohromnú postavu hostinského, ktorý mal takú svesenú bradu, jako dlhá bola jeho tvár.

A keď sa clovek z opodiaľ prizeral tomu hostinskému, tak sa mu pozdávalo, jakbý on hus držal v ústach za hriana.

Cisar sa nezabudol opýtať ho, jako vedel na toľko ztučenie? Lebo však ešte sotva 40 ročný bol.

Veličenstvo moje — odvetil on — pri dobrom zdraví a hojnosti jediel veľmi ľahko to idie. — Bohu chvála i peňazi mám; i tento hostinec je mōj. Vo Viedni ale mám jedon dom na tri poschodia.

To všetko je útešeno. Dnes teda ja budem u

vás obedovať, — riekol cisar — ale len pod tou podmienkou, že vy sám ma budete obsluhovať.

Hlboký vzdych vyletel z prs Hoffmana, ale sa len predsa poddal, ponevác slovo cisara bolo preňho príkazom; je ale predsa pravda, že už od desiatich rokov on nikomu nepodal ani jedon pohár vína vlastnoručne.

Začal prestierať k obedu; čo zakiaľ sa stalo, od potu štyri vreckové ručníky zostaly samou čistou vodou.

Sadol si cisar ku stolu a počal jest. Polievka náramne horúca bola. Pečienka zas veľmi tučná. Hoffmann musel ju vyniesť, a druhú doniesť. Cisar sa chuťno smial nad tým, jako ukrutne sa potí hostinský.

Cisar pýtal po obede účet. Hostinský ho pri-niesol, a zniel on takto:

Jedna polievka: 8 kr.; jedno mäso: 10 kr.; jedna pečienka: 15 kr.; jedon verdunok vína: 14 kr.; za výsluhu 100 dukátov. Cisar to súš mevom vyplatil.

Ale Hoffmann, táže sa ho, či by ste vy rád zehudol?

Veru Veličenstvo, kto by mi k tomu dopomohol, polovicu mōjho imania by mi nebolo ľúto tomu dať. Lenže ja nikdy nebudem chudý.

Cisar Jozef domov šiel, a ustavične rozmýšľal nad tým, jako by sa mu podarilo Hoffmana chudým spraviť.

Na brehu čertov.

— No Jano Halenár, na ktorej strane-že sa vy cítite dobre, to je ku ktorej patríte?

— K ľudovej, ktorá je u nás tak mocná. A vy urodzený pán četník na ktorej ste?

— Čo vás do toho: ja k čertovej prináležim.

— Keď sa vám zdôveriť mám a pravdu povedať, hneď vopred som si to myslel.

Uderí si zrazu na čelo, reknúce: Už viem.

O mesiac si dal zavolať predstaveného policajov, a mu naložil, aby s 12 tajomnými policajmi šiel do Kláštoru, a aby bez všetkého kriku chytil hostinského a nechal ho robiť s ostatnými areštantmi na násype, a síce z prvu ľahšie, potom ťažko nech pracuje.

A okrem toho nech tie najslabšie jedlá dostáva. Keby ale sa na mňa s pisobnou prosbou obrátil, to mi až po roku sdeľte; pokiaľ počas roka ja nič nečujem o ňom vedieť.

Naložil prísne, aby s ním vládne zachádzali, v ktorej veci zodpovední budú: správca žalára a lekár.

Rozkaz cisara bol prevedený; a pod tou zádrapkou, že urazil cisara, bol Hoffmann lapený.

Darmo zalamoval on i so ženou rukama. To všetko nebolo viac platné, nežli hrach na stenu hodený.

Jeho žena chodila, behala, lietala od Pontského ho k Pilátovi, vykonať ale nič nevládala.

Predstavený policajov na všetko len to vravil, že po krátkom čase sa všetko na dobré premení, ten krátky čas vraj musí predsa jeden rok trvať.

Po roku dostal správca žalára úradný list, dľa ktorého má cisar úradne navštíviť a opozreť všetkých väzňov.

Správca sdelil väzňom tú radostnú zvesť, kto-

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Kheby cheel pre theba každhý jedon deň dlhým byth.

Nech sha pod svoju ochranu prijime spolok obrany zvierencie.

Kheby cheeli tisíc zlatoviekh sľúbilh na tvoju h'avu.

Budh thaký chýrcený, aby ustavične šest krajinských špehunov lozilo za thebou.

Budh takhý shtastlivý, aby si každý rok viacej musel dať lekárnikovi, nežli krajárovi.

Mhaj také sphorné a úrodné vlasy, abys khaždý druhý deň si ich musel dať strihať.

Nech sha thi úroda thak dobre podari: aby tvoje zbožie už v máji bolo žlté jak zlato.

rej sa najviac radoval Hoffmann; že bude mať príležitosť s cisárom sa shovárať a o slobodu orodovať.

Cisar v skutku v deň určitý prišiel. Väzni v rade stáli, a stou najväčšou úctou odpovedali na otázky cisara: od kiaľ sú, prečo zavretí atď. Hoffmann s plačom sa ponosoval, že je on obet zrady, a vraj väzňom zostal, ani nevie prečo?

Cisar sotva poznal Hoffmana, tak zehudol.

Ah, vy ste ten Hoffmann! A jakože ste vedel tak ukrutne zehudnúť.

Veličenstvo: zlá chôva a práca je tomu príčina.

Vidíte, Hoffmann, polovicu vášho majetku ste sľúbil tomu, kto by vás chudým spravil, keď som u vás bol. Už ste dosiahol svoj cieľ, môžete domov ísť — bez útrat ste zostal chudým. Po jednom roku ale zas dali dvorníci cisarovi na vedomie, že Hoffmann zas váži 5 centov metrických.

Cisar zas ho navštívil a nevedel sa prenačudovať, jako mohol on za rok zas tak ztučnieť.

Pýtal sa ho, či by nešiel vďačne na násyp do roboty trčcha zehudnúť. On ale povedal, že len radši bude doma tučný, jako na násype chudým.

Lenže to draho zaplatil, lebo o pol roka ho porážka do hrobu uvrhla.

Aj to je vyznačenie.

Pán Kubo nemá zásluhy v stave manželskom cez mnohé roky preukázané, sa konečne vyznačí s veľkým krízom otcovstva.

Oriešky k rozlúšteniu.

Čítané za pravo,
Či z prava na ľavo:
Ostanem to samé.
Raz vo sni videl ma
Jakub Patriarcha.
Ktože ma uhádne?

Rozlúštené oriešky.

(K predošlému číslu 15.)

Roku 1857. Lebo o 12 rokov: prvé dieťa bude mať 22, druhé 24, tretie 26, štvrté 28, dohromady 100. Teda otec 51, matka 49, dohromady tiež 100. Teraz ale otec má 39 rokov, teda sa narodil v roku 1857.

Listáren redakcie.

Učenc. Besednice zábavné veľmi vďačne prijímame; ony by nám tým vitanejšie boly, ponač skoro bez výnimky do veľkú každé číslo od a až po zmôjho pera vyskočilo, čo nenie malichernosť pri inej práci povolania môjho, tedy aspoň kedytedy o to by sme vďačne prijali. Puhé dopisy sa len do Krestana hodia.

Skality. Máte pravdu, že Herkó Páter má málo apoštolov a mravných podporovateľov, ktorí by doňho dopisovali. Predplatiteľov do čul este veru ani 1000 nemáme, čo po štvrtročnom jestvovaní dosť smutná udalosť je. Tie noviny: V o d e a l u d u k r e s t' a n s k é h o s a nalakaly nápadu „Krestana“ a tak budú vychádzať dla chuti vlády a len meno si premenily, dla ktorého by si človek celkom iné myslel o nich.

Redakcii Pútnika. Nám zaslaný odkaz je zbytočný, ponač tá neprijemná náhoda sa stala pod našim predehodom. Ináče my nevieme, či nápad toho istého pána mal svoju príčinu a základ, abo nie.

Istebnik. Len rozširujte. Počet predplatiteľov sa zväčšuje s dňa na deň.

Tornoky. Na ten posmech nič nedajte; keby hanba bola slovákcom byť, Boh by nebol slovákca ani stvoril. Hanba sú zlé skutky, ale nie materinská reč, za ktorú človek nemôže. Opýtajte sa toho prepiateho šovinistu, či on vie, čo je to za stvor ten pánslav???

Vyzvanie k predplateniu.

Mojí drahí čitatelia, nová štvrť je tu Vyzývame vás my teraz zase k predplatku. Naše noviny to veľmi rady činia, že ľudu vždy vďačne oči otvoria. Bičujeme my fčišpánov, liberálnych ablegátov, lenže by sme vyžiť mohli, potrebujeme aj grošov. Nešanujeme ani židov, nech majú hoc koľko groší, Herkó Páter týchto pánov vždy len dobrý móres učí. Hólem, sólem, hepp, hepp hepp! Len predplatiť treba hneď.

Prosba.

Prosíme ctené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezťažovalo si niekedy niččo nám do redakcie zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmi sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všetkým slušným požiadavkám vyhovieť.

S hlbokou úctou

Redakcia Herko Pátra.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Južo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za velmo ľavné ceny.

Jedna celá tlačaná strana stojí len 10 zl., pol str. 5 zl., štvrť str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dla priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utcza 7. szám.